

Capra cu trei iezi

Adaptare după Ion Creangă

Era odată o capră care avea trei iezișori, unul mai frumos ca altul. Iedul cel mic era cuminte și ascultător, pe când ceilalți doi tare neastâmpărați și obraznici mai erau.

Într-o dimineață, mama capră plecă după mâncare pentru iezișori, dar înainte să plece le spuse:

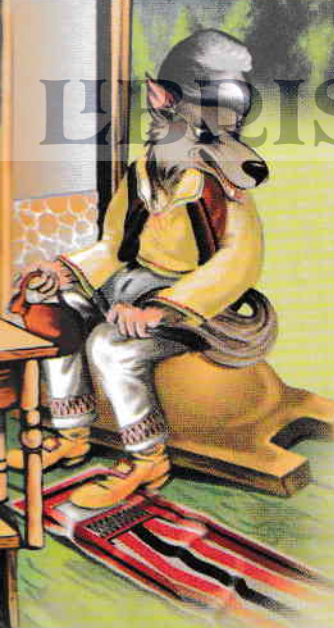
— Dragii mamei, eu mă duc în pădure să caut ceva de-ale gurii, da' voi să fiți cumiști, să nu deschideți ușa nimănui, până ce nu veți auzi glasul meu. Și, ca să mă recunoașteți, voi cânta așa:

Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș în călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.

— Mergi liniștită, mămucă! se grăbiră iezii cei mari să răspundă. Suntem băieți mari și vom avea grijă să nu deschidem nimănui ușa. Mergi sănătoasă și să nu ai nicio grijă.

În acest timp, lupul cel rău asculta de după casă, pentru că demult pusese el gând rău bieților iezișori. După ce capra plecă, lupul bătu la ușa cântând ca și cum ar fi fost mama iezielor:

— Ce s-a întâmplat aici, dragul mamei?

— Vai, mămucă, plângea iezișorul, cumătrul lup a venit după ce ai plecat și i-a mâncat pe frățiorii mei.

— Cumătrul lup? După ce mi-a jurat cu mâna pe inimă că nu o să vă atingă niciun fir de păr! Ei, lasă că și-a găsit nașul! O să plătească scump pentru tot răul pe care ni l-a făcut.

Și s-a pus capra pe treabă și a pregătit un praznic mare, gătind bucate gustoase. Apoi le-a aranjat pe o masă chiar pe marginea unei gropi pe care o umpluse dinainte cu jărat, apoi o acoperise cu crengi și frunze. Deasupra așeză un scăunel de ceară pregătit anume pentru lup. Și l-a invitat pe lup la praznic, ca și cum n-ar fi știut că el a fost cel care i-a mâncat copilașii.

— Ia șezi matale, cumetre lup, și înfruptă-te din bucatele astea pe care le-am pregătit în amintirea bieților mei iezișori.

— Dumnezeu să-i ierte, că tare bune bucate ai mai făcut, cumătră!

Și lupul înfuleca hămesit tot ce era pe masă. Deodată, când mânca mai cu poftă, scăunelul se topi și lupul căzu în foc.

— Vai, cumătră, scoate-mă de aici că-mi arde sufletul în mine!

— Mai tare mi-a ars mie sufletul când am venit acasă și am aflat că i-ai mâncat pe bieții iezișori. Suferă acum, lup hain, și plătește pentru tot răul făcut.

Și, împreună cu iedul cel mic, aruncă și câțiva bolovani, scăpând astfel lumea de un răufăcător. Iar când caprele din jur au aflat ce s-a întâmplat, s-au strâns toate și au sărbătorit și s-au veselit, că nu mai era nicio primejdie pentru copilașii lor.

Iar eu am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea!

